

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr.°20/10
Luxemburg, 4 martie 2010

Hotărârea în cauza C-297/08
Comisia/Italia

Curtea de Justiție constată că Italia nu a adoptat toate măsurile necesare în vederea eliminării deșeurilor în regiunea Campania

O astfel de situație a pus în pericol sănătatea umană și a adus prejudicii mediului

Reglementarea europeană¹ privind deșeurile are ca obiectiv protejarea sănătății umane și a mediului. Statele membre sunt chemate să asigure eliminarea și recuperarea deșeurilor, precum și să reducă producerea acestora, în special prin promovarea unor tehnologii curate și a produselor care pot fi reciclate sau reutilizate. Statele membre trebuie să creeze o rețea integrată și adecvată de eliminare, care să permită Uniunii în ansamblu și statelor membre în mod individual să asigure eliminarea deșeurilor.

Italia a transpus noua Directivă deșeurilor în anul 2006² și, în ceea ce privește regiunea Campania, o lege regională a definit cele 18 zone teritoriale omogene în cadrul cărora trebuia să se efectueze gestionarea și eliminarea deșeurilor urbane produse în bazinele aferente.

Ca urmare a unei situații de criză în procesul de eliminare a deșeurilor, apărută în regiunea Campania în anul 2007, Comisia a formulat împotriva Italiei o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, reproșând acestui stat membru că nu a creat, în cadrul regiunii menționate, o rețea integrată și adecvată de instalații care să poată asigura autonomia în materie de eliminare a deșeurilor pe baza criteriului proximității geografice. Comisia a considerat că această situație a dus la apariția unui pericol atât pentru sănătatea umană cât și pentru mediu.

Infrastructurile destinate valorificării și eliminării deșeurilor urbane

Italia a susținut că a sporit nivelul colectării diferențiate a deșeurilor, a deschis două depozite de deșeururi și a construit noi incineratoare. Statul membru a invocat totodată o serie de neexecuții ale unor contracte și unele comportamente infracționale independente de voința sa, care ar constitui cazuri de forță majoră.

Curtea de Justiție amintește că, în vederea instituirii unei rețele integrate, statele membre dispun de o marjă de apreciere cu privire la alegerea bazei teritoriale pe care o consideră corespunzătoare pentru a obține o autonomie națională. Pentru anumite tipuri de deșeururi, dat fiind gradul lor de specificitate, tratarea poate fi în mod util regrupată în cadrul uneia sau a mai multor structuri la scară națională, sau chiar în cadrul unei cooperări cu alte state membre. În schimb, în ceea ce privește deșeurile urbane nepericuloase – care nu necesită instalații specializate – statele membre trebuie să dispună de o rețea de eliminare cât mai aproape de locurile de producere, fără a se aduce atingere posibilității de a institui o serie de mecanisme de cooperare interregională sau chiar transfrontalieră, care răspund principiului proximității.

În cazul în care un stat membru, precum în speță Italia, a ales să conceapă acoperirea teritoriului propriu pe o bază regională, fiecare regiune trebuie să asigure tratarea și eliminarea deșeurilor cât mai aproape de locul producerii lor, potrivit criteriului proximității.

¹ Directiva 2006/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind deșeurile (JO L 114, p. 9, Ediție specială, 15/vol. 16, p. 45), care a efectuat o codificare a Directivei 75/442/CEE (JO L 194, p. 39).

² Legea 152/2006 din 3 aprilie 2006.

În cadrul regiunii Campania, cantitățile importante de deșeuri răspândite pe drumurile publice, în pofida asistenței acordate de alte regiuni italiene și de autoritățile germane, demonstrează existența unui **deficit structural de instalații, a cărui remediere nu a fost posibilă. De altfel, Italia a recunoscut** că, la expirarea termenului prevăzut în avizul motivat, instalațiile existente și funcționale în regiunea Campania nu acopereau nicidecum nevoile reale ale acestei regiuni.

Nici opoziția manifestată de populație, nici neexecuțiile contractuale și nici existența unor activități criminale nu constituie cazuri de forță majoră care să poată justifica neîndeplinirea obligațiilor care decurg din directivă sau nerealizarea concretă și în termenul preconizat a infrastructurilor.

Pericolul pentru sănătatea umană și prejudiciul adus mediului

Italia a susținut că gestionarea deșeurilor în regiunea Campania nu a avut consecințe dăunătoare pentru siguranța publică și nici pentru sănătatea umană.

Curtea amintește că, deși directiva **stabilește obiective de protejare a mediului și a sănătății umane**, aceasta nu precizează conținutul concret al măsurilor care trebuie luate și lasă statelor membre o anumită marjă de apreciere. În ceea ce privește cel din urmă obiectiv, Curtea subliniază totuși că acesta are o **natură preventivă**, în sensul **că statele membre nu trebuie să expună sănătatea umană niciunui pericol** cu ocazia desfășurării operațiunilor de valorificare și de eliminare a deșeurilor.

Italia nu a contestat faptul că, la expirarea termenului stabilit în avizul motivat, 55 000 de tone de deșeuri se aflau răspândite pe drumurile publice, că 110 000-120 000 de tone de deșeuri se găseau în așteptarea tratării în siturile de stocare și că populația exasperată provocase incendii în grămezile de gunoaie. Astfel, deșeurile au provocat neplăceri prin mirosuri și au adus atingere zonelor rurale, constituind așadar atingeri aduse mediului. De altfel, Italia însăși a recunoscut pericolozitatea situației pentru sănătatea umană, care a fost expusă unui risc cert.

Prin urmare, **Curtea concluzionează că, prin neînstituirea unui sistem adecvat și integrat de instalații de valorificare și de eliminare a deșeurilor în proximitatea locului de producere a acestora și prin neadoptarea tuturor măsurilor necesare pentru a evita periclitarea sănătății umane și aducerea de prejudicii mediului în cadrul regiunii Campania, Italia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei deșeuri.**

MENȚIUNE: O acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, care este îndreptată împotriva unui stat membru care nu își respectă obligațiile care decurg din dreptul Uniunii, poate fi formulată de către Comisie sau de către un alt stat membru. În cazul în care Curtea de Justiție constată neîndeplinirea obligațiilor, statul membru în cauză trebuie să se conformeze de îndată hotărârii pronunțate.

În cazul în care consideră că statul membru nu s-a conformat hotărârii, Comisia poate introduce o nouă acțiune prin care să solicite aplicarea unor sancțiuni pecuniare. Cu toate acestea, în situația în care nu au fost comunicate Comisiei măsurile de transpunere a unei directive, Curtea poate aplica sancțiuni, la propunerea Comisiei, de la stadiul primei hotărâri.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: *Claudiu Ecedi-Stoisavlevici* ☎ (+352) 4303 3720

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 2 2964106